

Til

udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Hovedprioriteter for Sveriges EU-formandskab er udvidelsen, beskæftigelsen og miljøet

Sveriges statsminister Göran Perrson meddelte onsdag den 17. januar i Europa-Parlamentet, at man fra svensk side i løbet af de næste seks måneders EU-formandskab vil lægge særlig vægt på tre politiske prioriteter:

- EU{{PU2}}s udvidelse
- beskæftigelsen
- miljøet

Svenskerne har lidt smart lanceret prioriteterne på engelsk som de tre E'er: Enlargement, employment og environment. Det gav anledning til stor opfindsomhed hos flere af deltagerne i den efterfølgende debat i Europa-Parlamentet. Kommissionsformanden Romano Prodi foreslog let drillende, at E jo også kunne stå for "vores fælles projekt Europa" eller "Euro".

Perrson understregede, at Sverige foruden de tre emner har en meget omfattende dagsorden, der bl.a. også omfatter en stærk euro, afslutningen af forhandlingerne om åbenhed i EU og gennemførelsen af beslutningerne fra Nice vedrørende Unionens militære og civile krisehåndteringskapacitet.

EU{{PU2}}s udvidelse står højt på Sveriges dagsorden

Det var åbenlyst, at Göran Perrson virkelig satser på, at udvidelsesforhandlingerne kan komme op i gear med Sverige i formandsstolen. "Intet spørgsmål er så afgørende for EU{{PU2}}s fremtid og for udviklingen i Europa som optagelsen af nye medlemslande i unionen", erklærede Göran Perrson overfor Europa-Parlamentet. Det var dog småt med nye idéer fra Sverige. Den svenske statsminister understregede i stedet, at Sverige er indstillet på; at trække i arbejdstøjet og skabe et virkeligt politisk gennembrud for forhandlingerne med ansøgerlandene, så de første lande kan bydes velkommen inden udgangen af 2002 og kan deltage i valgene til Europa-Parlamentet i sommeren 2004.

Denne vurdering er stemmer overens med, hvad EU{{PU2}}s udvidelseskommissær Günther Verheugen stillede ansøgerlandene i udsigt i november sidste år.

Perrson afviste dog at fastsætte en præcis dato for, hvornår den første gruppe af ansøgerlande kan optages i EU, før man ved om de igangværende vanskelige udvidelsesforhandlinger også resulterer i fremskridt. På

den anden side kan man ifølge Perrson ikke udelukke, at stats- og regeringscheferne vil blive enige om en sådan dato på EU-topmødet i Gøteborg den 15.-16. juni i år.

Den svenske statsminister glædede sig dog over, at EU{{PU2}}s stats- og regeringschefer med Nicetraktaten fik ryddet en tung klods af vejen mod en udvidet union - nemlig reformen af EU{{PU2}}s institutioner. Perrson tilkendegav, at han regner med, at Nicetraktaten vil blive undertegnet af medlemslandene inden for den næste måned, og at ratifikationsprocessen derefter vil blive gennemført hurtigt.

Han understregede desuden overfor Parlamentet, at stats- og regeringscheferne i Nice var enige om, at afslutningen af den næste regeringskonference i 2004 om "Unionens fremtid" ikke udgør nogen betingelse for udvidelsen.

Romano Prodi kritiserede brugen af regeringskonferencer

Netop spørgsmålet om Unionens fremtid fik både Europa-Kommissionens formand Romano Prodi og lederne af Parlamentets politiske grupper op af stolene.

Trods skuffelsen over Nicetraktaten, mente Kommissionens formand, at man nu må se frem mod den næste runde af traktatændringer i 2004, hvor man skal beskæftige sig med bl.a. de fire såkaldte "konstitutionelle spørgsmål", som det forudses i erklæringen til Nicetraktaten om "Unionens fremtid". Prodi mente i denne forbindelse, at den mellemstatslige fremgangsmåde på regeringskonferencer havde vist store svagheder i Nice og at man i stedet skal finde frem til en mere åben metode. Han foreslog på den baggrund, at man lægger så stor en del af drøftelserne af de fire spørgsmål som muligt i en åben forberedende fase, hvor også en række andre aktører kan involveres. Prodi understregede her, at det er vigtigt, at ansøgerlandene fra Øst- og Centraleuropa deltager i processen. I sidste ende vil den egentlige regeringskonference så kunne afsluttes hurtigt på baggrund af det forberedende arbejde, erklærede Kommissionsformanden. Romano Prodi understregede, at det vil være en fejl at begrænse sig til kun at drøfte de 4 spørgsmål fra Nicetraktatens erklæring.

Prodi lagde op til, at processen frem mod regeringskonferencen skal foregå i tre faser:

1. Åben refleksion, der allerede er påbegyndt, og som skal involvere alle dele af civilsamfundet, universitetsverdenen, europæiske politiske partier, mv.
2. Struktureret refleksion, der skal indledes efter Laekentopmødet i december 2001 under belgisk formandskab. Denne fase bør ifølge Romano Prodi ikke foregå som mellemstatslige forhandlinger bag lukkede døre, men må være mere åben.
3. En kort regeringskonference i 2004.

Hans-Gert Pöttering og Enrique Barón Crespo, der er formænd for Europa-Parlamentets to største politiske grupper PPE/DE og PSE, delte Kommissionsformandens negative vurdering af Nicetraktaten. Som Pöttering udtrykte det over for Perrson: "Jeg kan ikke tilslutte mig Deres opfattelse af Nicetraktaten som en succes". De to gruppeledere kritiserede ligesom Prodi kraftigt, hvad de kaldte den mellemstatslige regeringskonferencemodell og opfordrede i stedet til, at man etablerer en model à la det konvent, der udarbejdede grundrettighedscharteret. "Der bør her være stærk deltagelse af Europa-Parlamentet, Europa-Kommissionen og naturligvis de nationale regeringer", erklærede Pöttering.

Beskæftigelsen og miljøet

Med hensyn til Sveriges to øvrige hovedprioriteter for EU-formandskabet, beskæftigelsen og miljøet, satte Perrson også her et højt ambitionsniveau, mens vejen mod målene syntes mere svagt aftegnet.

Fuld beskæftigelse er ifølge den svenske statsminister et grundlæggende mål

for EU og et centralt element i Det Europæiske Råds beslutning i Lissabon fra juni 2000, hvor stats- og regeringschefer besluttede at gøre Unionen til verdens mest konkurrencedygtige og vidensintensive økonomi inden ti år (Lissabon-processen).

Ifølge Perrson skal Det Europæiske Råd i Stockholm den 23. {{SPA}}24. marts bruges til at sætte yderligere skub i denne proces. Svenskerne foreslår ikke, at der sættes nye mål for Lissabonprocessen, men i stedet, at man evaluerer, hvor langt medlemslandene er kommet med hensyn til gennemførelsen af målsætningerne fra Lissabon samt eventuel udpeger nogle prioriterede områder.

På miljøområdet satser Sverige på, at EU kan vedtage det 6. miljøhandlingsprogram, idet det udgør et vigtigt element i EU{{PU2}}s overordnede strategi for en bæredygtig udvikling, der skal vedtages af Det Europæiske Råd på topmødet i Gøteborg. Perrson fremhævede særligt behovet for at gøre fremskridt på kemikalieområdet samt at få bragt spørgsmålet om klimaændringer tilbage og; den globale dagsorden.

Med venlig hilsen

Morten Knudsen